

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Mocanu Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 septembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 07 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Mocanu Alexandru xxxxx, născut la xxxxx xxxxx xxxxx, originar din or. xxxxx și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx, str. xxxxx, xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.05.2019 – 07.06.2019;

Instanța de apel: 05.07.2019 – 30.09.2019;

Instanța de recurs: 27.02.2020 – 29.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 07 iunie 2019, Mocanu Alexandru, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Mocanu Alexandru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani 06 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Mocanu Alexandru în beneficiul statului, în sumă de 128 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că, Mocanu Alexandru, la 31 august 2018 aproximativ ora 00:40, aflându-se împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedura separată, într-un loc public – la stația de alimentare cu combustibil SRL „PSV-PECOTRANS”, amplasată în apropierea s. Balabanu, r-nul Taraclia, pe porțiunea de drum R-38, în direcția Taraclia-Cahul, în urma certii apărute între ei, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, în mod intenționat i-au aplicat lui Ianac Ruslan multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului și feței, prin ce i-au cauzat lui Ianac Ruslan suferințe psihice și vătămări neînsemnate sub formă de edem al țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, echimoză și plagă contuză superficială pe mucoasa buzei superioare, echimoză a pavilionului urechii stângi cu trecere în regiunea temporală, echimoză și edem al țesuturilor moi în regiunea occipitală dreaptă.

Tot el, la 31 august 2018 aproximativ la ora 00:40, aflându-se împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedura separată, la stația de alimentare cu combustibil SRL „PSV-PECOTRANS”, amplasată în apropierea s. Balabanu, r-nul Taraclia pe porțiunea de drum R-38, în direcția Taraclia-Cahul, având scopul de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, au pătruns ilegal în automobilul de model BMW 518, cu n/î LFN 255, care aparținea lui Ianac Ruslan, unde au găsit un portmoneu cu mijloace bănești în sumă de 500 lei de diferite bancnote, apoi în prezența lui Ianac Ruslan, în mod deschis au sustras automobilul în valoare de 40 000 lei, și suma de 500 lei care se afla în portmoneul ce aparținea lui Ianac Ruslan, după care cu automobilul sustras și suma în mărime de 500 lei, s-au ascuns de la fața locului, prin ce au cauzat lui Ianac Ruslan un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 40 500 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane*, și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Avocatul Topal Dmitri în numele inculpatului Mocanu Alexandru, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mocanu Alexandru să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune, iar în privința infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a solicitat stabilirea unei pedepse de 2 ani închisoare, și conform cu art. 90 Cod penal, să-i fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

3.1. În motivarea apelului, a invocat, că nici o probă nu demonstrează săvârșirea de către Mocanu Alexandru a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

A menționat, că martorii Gherghi Iuri, Ujacob Nicolai, Culinschi Iuri și Caireac Denis au dat declarații analogice în privința faptului că în anul 2018, în urma unui apel telefonic, s-au dus la stația de alimentare cu combustibil SRL „PSV-PECOTRANS”, unde au aflat că a fost un conflict din cauza restituirii unei sume de bani, din care motiv Ianac Ruslan a fost bătut și i-a fost luat automobilul, iar automobilul a fost reținut tot la acea stație de alimentare cu combustibil aproximativ peste 30-40 min., la volanul căruia era Chelioglo Denis, și nu s-a constatat că automobilul respectiv intenționa să fie vândut.

A susținut, că inculpatul Mocanu Alexandru, vinovăția sa a recunoscut-o parțial și anume pentru faptul că l-a lovit pe Ianac Ruslan și îi pare rău de cele făcute, însă nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii de jaf.

A precizat apărarea, că nici prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și alte probe în speță, nu s-a demonstrat faptul că Mocanu Alexandru a fost implicat în săvârșirea jafului automobilului și banilor ce aparțineau lui Ianac Ruslan.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 septembrie 2019, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a stabilit că sentința primei instanțe este întemeiată, fiind respectate prevederile legale la examinarea cauzei penale și prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa inculpatului Mocanu Alexandru, asigurându-i acestuia și părții vătămate dreptul la apărare prin respectarea principiului egalității armelor.

Instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpatului Mocanu Alexandru în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate, care au fost analizate și corect apreciate.

Instanța de apel a indicat, că la solicitarea procurorului, în instanța de apel au fost examinate materialele din dosar și verificate probele administrate în prima instanță, și anume: declarațiile inculpatului Mocanu Alexandru (f.d.19-21, vol.III); declarațiile părții vătămate Ianac Ruslan (f.d.10-14, vol.III); declarațiile martorului Gherghi Iuri (f.d.241-243, vol.I); Colari Dmitri (f.d. 248-251, vol.I); Ujacob Nicolai (f.d.245-246, vol.I); Culinschi Iuri (f.d.253-254, vol.I); Caireac Denis (f.d.256-257, vol.I); copia plângerii depusă de Ianac Ruslan la data de 31 august 2018 (f.d.4); copia procesului-verbal de cercetare la fața locului din 31 august 2018 (f.d.6-7); copia procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 31 august 2018 (f.d.12); raportul de expertiză judiciară nr. 201811P0634 din 04 septembrie 2018 (f.d.23-24); copiile ordonanței și procesului-verbal de ridicare din 07 septembrie 2018 (f.d.59-60); copia procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 13 septembrie 2018 (f.d.62); copiile ordonanței și procesului-verbal de ridicare din

19 septembrie 2018 (f.d.80-81); procese-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25 septembrie 2018 (f.d. 87, 89).

Analizând probele administrate în vederea demonstrării învinuirii imputate inculpatului Mocanu Alexandru, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a precizat că aceste probe dovedesc incontestabil vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a stabilit, că acțiunile inculpatului pentru care a fost tras la răspundere penală, se confirmă prin declarațiile părții vătămate Ianac Ruslan, în coroborare cu declarațiile martorilor Gherghi Iuri, Colari Dmitri, Ujacob Nicolai, Culinschi Iuri, Caireac Denis, date în prima instanță și constatările medicului legist din raportul de expertiză judiciară nr.201811P0634 din 04 septembrie 2018, probe care se completează reciproc și care exclud oricare dubiu în privința vinovăției inculpatului Mocanu Alexandru.

Reieșind din declarațiile martorilor potrivit cărora inculpatul Mocanu Alexandru, la stația de alimentare cu combustibil SRL „PSV-PECOTRAN”, în urma unui conflict apărut între el și partea vătămată Ianac Ruslan, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile peste față și cap, precum și reieșind din declarațiile inculpatului Mocanu Alexandru, date în cadrul primei instanțe, potrivit cărora acesta a indicat că a luat cheile de la automobilul lui Ianac Ruslan și i le-a transmis lui Chelioglo Denis, instanța de apel a constatat că Mocanu Alexandru a săvârșit infracțiunile imputate, iar declarațiile acestuia despre nevinovăția sa, nu corespund adevărului.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile apărării privind probele care confirmă sustragerea în mod deschis a automobilului și banilor de la Ianac Ruslan de către Mocanu Alexandru, or, inculpatul Mocanu Alexandru a acționat intenționat cu alte persoane, cu același scop, și anume în scopul ca Ianac Ruslan, să restituie banii împrumutați de la Chelioglo Denis, iar în schimbul banilor îndatorați a fost sustras automobilul părții vătămate.

A mai precizat instanța de apel că vinovăția lui Mocanu Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, se confirmă nemijlocit și prin declarațiile inculpatului care a comunicat în cadrul primei instanțe că *„el a pierdut cheile, și eu le-am luat, Chelioglo Denis a zis să-i de-a lui cheile ca să se plimbe, ce și a făcut”*.

În acest context, instanța de apel a menționat, că dacă Mocanu Alexandru personal nu ar fi condus automobilul ce se afla în folosința lui Ianac Ruslan, faptul dat nu-l exonerează de răspundere penală în contextul în care personal a aplicat forța fizică în privința părții vătămate, a luat cheile și i le-a transmis lui Chelioglo Denis, înțelegând că ultimul cere cheile automobilului pentru a-l sustrage, or, intenția de sustragere a automobilului este demonstrată prin transmiterea cheilor către Chelioglo Denis și

amenințarea părții vătămate cu riscul de a pierde automobilul în cazul neachitării datoriei.

Instanța de apel a calificat ca fiind o tentativă a inculpatului de evitare a răspunderii penale, prin susținerea argumentului precum că a luat cheile cu scopul de a nu se pierde, or, probatoriul demonstrează contrariul, iar declarațiile inculpatului nu corespund realității.

Instanța de apel a respins și alegațiile apărării precum că acțiunile infracționale se încadrează în prevederile art. 192¹ Cod penal, *adică răpirea mijlocului de transport*, deoarece inculpatul nu a participat la săvârșirea jafului, or, potrivit declarațiilor părții vătămate, ultima a fost amenințată că îi va fi luat automobilul în cazul refuzului de a achita datoria.

Cu referire la argumentele apărării precum că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, indicând că reeducarea acestuia poate avea loc și fără izolarea de societate, fiind posibilă aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de apel, apreciindu-le critic, a susținut, că în privința inculpatului Mocanu Alexandru nu poate fi aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, reieșind din faptul că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a luat în considerație că săvârșirea infracțiunilor imputate lui Mocanu Alexandru, a fost dovedită, iar instanța a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 70 și 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de personalitatea celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel stabilind inculpatului Mocanu Alexandru pedeapsă cu închisoare în limitele legii.

Instanța de apel a subliniat, că sintagma „*poate*” din textul art. 90 alin. (1) Cod penal, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată, de a aplica prevederile acestei norme.

Astfel, instanța de apel a precizat, că la stabilirea modului de executare a pedepsei, prima instanță a luat în considerație faptul că inculpatul nu este la prima abatere, anterior a fost tras la răspundere penală, fapt care îl caracterizează negativ, or, inculpatul Mocanu Alexandru anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 09 noiembrie 2010, în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 93 alin. (1) Cod penal, și conform art. 104 Cod penal, i-au fost aplicate măsuri de constrângere cu caracter educativ (f.d.100-111, vol.I); prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 13 martie 2014, în baza art. 217 alin. (2), 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și în conformitate cu art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în sumă de 400 unități convenționale, echivalentul a 8 000 lei, (f.d.119-120, vol. I); prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 18 iulie 2016, în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită

pedeapsa sub formă de amendă în sumă de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei (f.d.121-123, vol.I).

În acest context, instanța de apel a conchis, că inculpatul are un comportament antisocial, ce se manifestă prin mai multe condamnări, precum și incapacitatea acestuia de a se corecta.

5. Inculpatul Mocanu Alexandru, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile instanțelor de fond, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie recunoscut vinovat și condamnat la 2 ani închisoare, și în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 3 ani, sau cu remiterea cauzei la rejudecare în altă instanță de apel.

5.1. În argumentarea recursului menționează, că nu a avut intenția de a săvârși infracțiunea de jaf, întrucât doar a luat cheile mașinii și le-a transmis lui Chelioglo Denis, însă instanța de apel nu a luat în considerație aceste circumstanțe.

Susține, că a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii de huliganism, însă nu a comis infracțiunea de jaf, din care motiv consideră că pe acest capăt de acuzare, învinuirea înaintată se bazează pe presupuneri, or, partea vătămată nu a indicat la inculpatul Mocanu Alexandru ca fiind persoana care a luat automobilul și care l-a restituit peste jumătate de oră.

Subliniază, că pe parcursul judecării cauzei în prima instanță, partea vătămată a înaintat cerere cu privire la împăcarea părților.

Consideră, că probele administrate la materialele cauzei penale, nu probează faptul că a săvârșit infracțiunea de jaf, iar în contextul în care nu a avut scopul săvârșirii acestei infracțiuni, este de opinie că acțiunile sale pot fi calificate în baza art. 192¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

Or, acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma scopul săvârșirii infracțiunii de jaf.

Precizează, că la judecarea cauzei, instanțele de fond nu au luat în considerație prevederile art. 8 alin. (3), 389 Cod de procedură penală, precum și recomandările expuse la pct. 5 și 6 al Hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 cu privire la sentința judecătorească.

În acest context, subliniază că acuzarea a prezentat probe care confirmă vinovăția sa doar în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din care motiv consideră că în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, acțiunile sale greșit au fost încadrate, astfel menționând că urmează a fi achitat pe acest capăt de acuzare.

În concluzie, susține inculpatul că instanța urmează să țină cont de faptul că s-a căit sincer de cele săvârșite, de faptul că are la întreținere un copil minor și era angajat în câmpul muncii până la reținere, să fie luată în

considerație poziția părții vătămate care nu are pretenții, precum și dorința sa de a se corecta fără izolarea de societate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

Consideră acuzatorul de stat că motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Susține procurorul că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală au fost efectuate cu respectarea normelor procesual penale, inculpatului fiindu-i asigurată asistența apărătorului.

Totodată, decizia instanței de apel conține motive legale pe care se întemeiază soluția și în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Analizând cererea de recurs declarată de către inculpatul Mocanu Alexandru, Colegiul penal sesizează că în esență, solicitările invocate de recurent se focusează pe dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor sale în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, înfăptuită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, considerând astfel că acțiunile

sale urmau a fi reîncadrate din art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, în baza art. 192¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele recurentului în sensul formulat, au constituit obiect de examinare și la judecarea cauzei în ordine de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat și amplu argumentat, nefiind prezente în speță erorile de drept invocate de recurent.

Astfel, în ceea ce privește argumentele recurentului sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Mocanu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Totodată, inculpatul Mocanu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei, respingând apelul apărării în numele inculpatului, corect a ajuns la concluzia că probele administrate în vederea demonstrării învinuirii imputate, fiind apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Mocanu Alexandru, în săvârșirea infracțiunilor incriminate, stabilind astfel că inculpatul a acționat intenționat cu alte persoane, cu același scop.

Cu referire la argumentul inculpatului prin care se invocă necesitatea reîncadrării acțiunilor sale în baza art. 192¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal reține că aceste afirmații se fundamentează pe reaprecierea probelor, însă la etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează, că instanța de apel corect a concluzionat, chiar și în cazul când Mocanu Alexandru personal nu a condus automobilul ce se afla în folosința lui Ianac Ruslan, acest fapt nu-l exonerează de răspundere penală în contextul în care inculpatul a aplicat forța fizică în privința părții vătămate, a luat cheile și i le-a transmis lui Chelioglo Denis, înțelegând că ultimul cere cheile automobilului pentru a-l sustrage în

contextul amenințării părții vătămate cu riscul de a pierde automobilul în cazul neachitării datoriei.

Colegiul penal apreciază ca fiind corectă stabilirea de către instanțele de fond a situației de fapt, precum și încadrarea juridică a faptei săvârșite de Mocanu Alexandru în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Mocanu Alexandru în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia contestată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cu referire la solicitarea inculpatului privind stabilirea unei pedepse mai blânde în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în baza art. 90 Cod penal, Colegiul penal conchide, că instanța de apel în mod întemeiat a reținut, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 70 și 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de personalitatea celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel stabilind inculpatului Mocanu Alexandru, o pedeapsă cu închisoare în limitele legii, totodată argumentând în mod întemeiat că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Mocanu Alexandru nu este posibilă, deoarece realizarea scopului pedepsei penale în privința acestuia, poate avea loc doar prin izolarea de societate, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, precum și de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recurs, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către inculpatului Mocanu Alexandru.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către inculpatul Mocanu Alexandru, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui Mocanu Alexandru xxxxx .

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 noiembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor